

Týždeň od 1. do 7. novembra 2020

ŠKOLA MILOSTI A NOVEJ NÁDEJE

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Moj 3,1–11; Rim 5,11–19; 1Moj 28,10–17; Ján 1,1–14; Mat 15,21–28;
Mar 10,46–52

ZÁKLADNÝ TEXT

Tu mu Ježiš povedal: „Chod', tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl a šiel po ceste za ním. (Mar 10,52)

Každý z nás urobil v živote niečo, za čo sa hanbil a čo ho trápilo. Možno nás obľial pot pri predstave, že by sa o tom mal niekto dozvedieť. Poznáme to všetci.

Predstav si, ako sa asi museli cítiť Adam a Eva po tom, čo zjedli ovocie zo zakázaného stromu. Alebo Jákob, keď oklamal otca a musel utiecť pred bratovým hnevom. Ako asi v noci spával? A čo žena, ktorú prichytili pri cudzoložstve, „pri samotnom čine“ (Ján 8,4)? Aj Dávid poznal tieto pocity. V Žalme 32 čítame jeho veľmi dojímavé vyznanie. Vyjadruje v ňom, ako sa cíti.

To je jeden z dôvodov, prečo je evanjelium univerzálne a prečo Kristus zomrel za každého človeka. Ako ľudia sme veľmi rozdielni, ale jedno nás všetkých spája: naša hriešnosť a nevyhnutnosť odpustenia. Spojiť život s Bohom znamená vstúpiť do veľkej školy, v ktorej sa učíme milosť a novú šancu nielen prijímať, ale ju aj dávať druhým.

ADAM A EVA – ZLYHANIE A NOVÁ MILOŠŤ

¹Had bol najľstivejší zo všetkých poľných zvierat, ktoré utvoril Hospodin, Boh. Povedal žene: „Naozaj vám Boh zakázal jesť zo všetkých stromov záhrady?“

²Žena mu odpovedala: „Ovocie zo stromov v záhrade jesť smieme, ³ale o ovocí stromu, ktorý je uprostred záhrady, Boh povedal: „Nejedzte z neho, nedotknite sa ho, aby ste nezomreli!“ ⁴No had žene povedal: „Nie, určite nezomriete! ⁵Boh totiž vie, že v deň, keď budete z neho jesť, otvoria sa vám oči a budete ako Boh, budete poznať dobro i zlo.“ ⁶Žena videla, že by bolo dobré jesť zo stromu, lebo strom je na pohľad lákavý a na získanie múdrosti vábivý. Vzala z jeho ovocia, jedla, potom dala aj svojmu mužovi, ktorý bol s ňou, a jedol aj on. ⁷Obom sa otvorili oči a spoznali, že sú nahí. Splietli figové listy a urobili si zástery. ⁸Keď počuli hlas Hospodina, Boha, ktorý sa prechádzal po záhrade za popoludňajšieho vánku, ukryl sa človek i jeho žena pred Hospodinom, Bohom, medzi stromy záhrady. ⁹Hospodin, Boh, zavolať na človeka a opýtal sa ho: „Kde si?“ ¹⁰On odpovedal: „Počul som tvoj hlas v záhrade, zľakol som sa, pretože som nahý, a tak som sa skryl.“ (1Moj 3,1–10)

¹⁴Ale smrť vládla od Adama po Mojžiša aj nad tými, ktorí zhršili iným spôsobom ako Adam. Adam je predobrazom toho, ktorý mal prísť. ¹⁵S darom milosti to však nie je tak ako s priestupkom. Lebo ak pre priestupok jedného mnohí zomreli, oveľa viac sa v mnohých rozhojnila Božia milosť a dar z milosti jedného človeka, Ježiša Krista. (Rim 5,14–15)

Uvažuj o texte 1Moj 3,1–10. Čo sa z tohto príbehu dozvedáš o podstate hriechu a nás ľuďoch? Čo sa z neho dozvedáš o Bohu?

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Strom v záhrade Eden nebol sám osebe zázračný, ani jeho ovocie nebolo „otrávené“. No rozhodnutie jesť z neho bolo názorným vyjadrením toho, že človek odmieta Boha ako vodcu svojho života. Zároveň symbolizoval jasný postoj: „Ja sám som meradlom svojho života. Sám som si Bohom. Ja mám autoritu nad Božím slovom.“

Keď sa hadovi podarilo docieľiť, aby sa Adam a Eva rozhodli žiť nezávisle od Boha, zjedli ovocie zo zakázaného stromu a ich život nabral zlý kurz. Keď potom zistili, že k nim prichádza Boh, rozhodli sa skryť „medzi stromy záhrady“ (1Moj 3,8).

Je zvláštne, že Boh sa spýtal Adama: „Kde si?“ Boh určite vedel, kde je Adam. Možno mu túto otázku položil preto, aby pomohol Adamovi a Eve uvedomiť si, čo robia – že sa skrývajú. Bol to dôsledok ich hriechu. Boh im chcel pomôcť uvedomiť si smutné dôsledky ich konania.

Uvažuj o texte Rim 5,11–19. Pavol často dáva do súvisu to, čo urobil Adam v Edene, s tým, čo urobil Ježiš na kríži. Ako Ježiš napravil to, čo Adam pokazil?

Mohli by sme povedať, že plán spasenia je Božou odpoveďou na konanie Adama a Evy. Skryli sa pred Bohom, pretože sa hanbili a cítili sa vinní. Boh ich prišiel zachrániť. Svojím spôsobom sme urobili to isté a Ježiš prišiel, aby nás zachránil. Preto otázka „Kde si?“ je adresovaná aj nám. Kde si vo svojom hriechu a vine vo vzťahu k Ježišovi? Čo Ježiš urobil, aby ťa z toho vyslobodil?

- Ako by si dnes odpovedal Bohu na otázku: „Kde si?“ Prečo máme všetci niekedy tendenciu skrývať sa pred Bohom? Čo nám môže pomôcť, aby sme sa vždy znova upriamili na Ježiša, ktorý jediný má riešenie na náš hriech?

APLIKÁCIA

JÁKOB – NOVÝ ZAČIATOK PRE PODVODNÍKA

¹⁰Jákob odišiel z Beér-Šeby a šiel do Charánu. ¹¹Došiel na miesto, kde prenočoval, lebo slnko už zapadalo. Vzal jeden z kameňov, čo tam boli, dal si ho pod hlavu a ľahol si tam. ¹²Vo sne videl rebriky postavený na zemi, ktorého vrchol sa dotýkal neba. Boží anjeli po ňom vystupovali a zostupovali. ¹³Nad ním stál Hospodin a hovoril: „Ja som Hospodin, Boh tvojho otca Abraháma a Boh Izáka. Zem, na ktorej ležiš, dám tebe a tvojmu potomstvu. ¹⁴Tvojho potomstva bude ako prachu zeme. Rozmnožíš sa na západ i na východ, na sever i na juh. V tebe a v tvojom potomstve budú požehnané všetky rody zeme. ¹⁵Ja som s tebou a budem ťa chrániť všade, kam pôjdeš, a dovediem ťa späť do tejto krajiny. Neopustím ťa, kým nesplním, čo som ti slúbil.“ ¹⁶Keď sa Jákob prebudil zo spánku, povedal: „Naozaj, Hospodin je na tomto mieste, ja som to nevedel!“ ¹⁷Bál sa a povedal: „Akú hrôzu vzbudzuje toto miesto! Nie je to nič iné ako Boží dom, toto je nebeská brána.“ (1Moj 28,10–17)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Uvažuj o úvodnom texte (1Moj 28,10–17). Aký je kontext tohto príbehu? Čo všetko v Jákobovom živote predchádzalo tomuto zvláštnemu stretnutiu s Bohom? Čo nás učí o Božej milosti pre tých, ktorí sú na úteku pred svojimi hriechmi?

Za asistencie matky sa Jákob dopustil škaredého podvodu voči zvyšku svojej rodiny. Teraz za to pyká. Musel utiecť z domu, pretože sa mu vyhrážal vlastný brat. Stal sa utečencom. Má namierené do Charánu, kde býva jeho strýko. Všetko je neisté a desivé.

Jedného dňa Jákob putuje až do súmraku. Keď nastane tma, ocitne sa v puste krajine. Strechou nad hlavou mu je obloha. Ako vankúš mu slúži kameň. Zaspí. Po chvíli ho čosi vyruší z tvrdého spánku. Sníva sa mu sen. Vidí rebrik, ktorý stojí na zemi a siaha až do neba. Po ňom vystupujú a zostupujú anjeli.

Potom zaznieva hlas, ktorý hovorí: „Ja som Hospodin, Boh tvojho otca Abraháma a Boh Izáka.“ Hlas opakuje sľuby, ktoré Jákob pozná z rodinnej tradície. Bude mať veľké potomstvo. Bude požehnaním pre všetky rody zeme. „Ja som s tebou a budem ťa chrániť všade, kam pôjdeš, a dovediem ťa späť do tejto krajiny. Neopustím ťa, kým nesplním, čo som ti slúbil.“ (1Moj 28,15)

Ellen G. Whiteová napísala, ako Pavol oveľa neskôr „vidí pred sebou rebrik z Jákobovho videnia, ktorý predstavuje Krista a spája zem s nebom a smrteľného človeka s večným Bohom. Jeho vieru posilňuje spomienka na to, ako sa patriarchovia a proroci spoliehali na toho, ktorý je aj jeho oporou a útechou a ktorému teraz zveruje svoj život.“ (AA 512; SA 307)

Keď sa Jákob zobudil, povedal: „Naozaj, Hospodin je na tomto mieste, ja som to nevedel!“ (1Moj 28,16) Na tomto mieste sa stalo niečo úžasné. Jákob na toto miesto nikdy nezabudne a pomenuje ho. Potom sľubuje Bohu vernosť do konca života.

V priebehu rokov musel Jákob prejsť veľmi tvrdou „školou života“. V skutočnosti to bola ale veľká Božia škola, v ktorej sa mal naučiť nielen poznať samého seba a svoju slabosť, ale predovšetkým Božiu nezmernú milosť, ktorá mala premeniť jeho život.

APLIKÁCIA

- Skús sa na tento biblický príbeh pozrieť pohľadom Jákobovho brata Ézava, ktorému Jákob v živote v mnohom ublížil. Ako sa asi vyrovnával so skutočnosťou, že Boh jeho bratovi odpustil a dal mu v živote novú šancu? Ako sa ti darí žiť s tým, že Boh je ochotný toto urobiť aj pre tých, ktorí ublížili tebe? Vieš to prijať, alebo sa z toho dokonca radovať?

RABBI JEŽIŠ

⁸On nebol svetlom, ale prišiel vydať svedectvo o tom svetle. ⁹Bolo tu pravé svetlo, čo osvecuje každého človeka, to prichádzalo do sveta. ¹⁰Bol vo svete a svet ním vznikol, ale svet ho nepoznal. ¹¹Do svojho vlastného prišiel, ale jeho vlastní ho neprijali. ¹²Tým však, čo ho prijali a veria v jeho meno, dal moc stať sa Božími deťmi; ¹³tí, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z telesnej žiadosti, ani z vôle muža, ale z Boha. ¹⁴To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy. (Ján 1,8–14)

Zo všetkých úvodných kapitol v Novej zmluve najlepšie zrejme poznáme slová z Jánovho evanjelia: „Na počiatku bolo Slovo, to Slovo bolo u Boha a to Slovo bolo Boh“ (Ján 1,1). O niekoľko veršov ďalej Ján napísal niečo nezabudnuteľné: „To Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami a my sme videli jeho slávu, slávu, akú má od Otca jednorodný Syn, plný milosti a pravdy.“ (Ján 1,14)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Uvažuj o texte Ján 1,1–14. Čo tieto verše hovoria o Ježišovi a jeho diele? Čo hovoria o Ježišovi ako o vynikajúcom učiteľovi?

Ten istý Boh, ktorý sa rozprával s Adamom a Evou v záhrade a s Jákobom uprostred pustatiny, sa teraz ukázal ako človek. Nič už nemohlo byť väčším dôkazom toho, že na hriechne ľudstvo nezanevrel, ale stále mu na ňom záleží a chce ho zachrániť. Nová zmluva hovorí, že Boh sa zosobnil v Ježišovi. Prostredníctvom Ježiša môžeme poznávať Božiu vôľu a Božiu cestu, pretože Ježiš bol Boh.

Z tejto kapitoly sa dozvedáme, že Ján Krstiteľ bol veľmi presvedčivým kazateľom. Dokonca aj náboženský vodcovia v Jeruzaleme si mysleli, že Ján je mimoriadny človek. Ján však pripravoval cestu pre niekoho väčšieho, než bol on sám. Mal sa objaviť niekto výnimočný. A on, Ján Krstiteľ, nebol hodný „rozviazať mu remienok na obuvi“ (Ján 1,27).

Nasledujúci deň Ján uvidel Ježiša a vyhlásil, že to je „Syn Boží“. V ten deň i na ďalší deň nazval Ježiša „Božím Baránkom“.

Dvaja z Jánových učeníkov sa rozhodli nasledovať Ježiša. Keď sa ich Ježiš spýtal, čo hľadajú, oslovili ho „Rabbi – čo v preklade znamená Učiteľ“ (Ján 1,38). Keď sa ho rozhodnú nasledovať a tráviť s ním viac času, stanú sa jeho „učeníkmi“ – teda tými, ktorí sa od neho chcú učiť. A to nielen z jeho slov, ale aj z jeho života a prístupu k ľuďom, zvlášť k tým, ktorí zlyhali a sklamali. S Ježišom tak vstúpili do veľkej „školy Božej milosti“.

Ježiš je teda Rabbi, Učiteľ. Nijaký ľudský učiteľ nebol ako on, pretože on je Boh, ktorý zostúpil k nám ľuďom. Nie div, že Ellen Whiteová nazvala Ježiša „najväčším Učiteľom, akého svet videl“. (ST, 10. júna 1886)

- Z pedagogiky je dobre známe, že študenti sa neučia len na základe slov učiteľa, ale ovplyvňuje ich aj jeho osobný príklad a konanie. Čo ťa oslovilo z Ježišovho učenia (kázanie, výklady)? Čím ťa oslovil jeho život a konanie?

APLIKÁCIA

POHANSKÁ ŽENA – MILOVANÁ BOŽIA DCÉRA

²⁴Ježiš vstal a odišiel odtiaľ do končín Týru. Vošiel do domu, no nechcel, aby sa to niekto dozvedel, ale nedalo sa to utajiť. ²⁵Hneď sa o ňom dopyčala žena, ktorej dcéra bola posadnutá nečistým duchom. Prišla a padla mu k nohám. ²⁶No tá žena bola pohanka, rodom Sýrofeničanka, a prosila ho, aby vyhnal z jej dcéry démona. ²⁷On jej však povedal: „Dovoli, aby sa najskôr nasýtili deti. Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ ²⁸Žena mu odpovedala: „Iste, Pane, lenže aj šteňatá sa živia pod stolom omrvinkami po deťoch.“ ²⁹Povedal jej: „Pre toto slovo choď, démon tvoju dcéru opustil.“ ³⁰Keď sa vrátila domov, našla ležať dieťa v posteli a démon bol preč. (Mar 7,24–30)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

V Ježišom učení i živote poznávame veľmi názorne pravý Boží charakter a veľkú Božiu milosť, ktorú ponúka slabým a hriešnym ľuďom. Evanjeliá zaznamenávajú pozoruhodný príbeh, ktorý ukazuje, že Ježiš je pripravený pomôcť aj tým, ktorých ostatní odmietajú a nepovažujú ich za hodných ľudskej alebo Božej lásky.

Prečítaj si príbeh o stretnutí Ježiša s pohankou (alebo „Sýrofeničankou“) z okolia Týru a Sidonu (Mat 15,21–28; Mar 7,24–30). Ježišovi učeníci nemajú s touto ženou trpezlivosť. Prečo by jej mal Ježiš venovať čas a pozornosť, keď ani nepatrí do „Božieho ľudu“. Zdá sa, že aj Ježiš ju chce odmietnuť. Ale ona sa nedá len tak odbiť. Čo si myslíš o odvahu tejto ženy? Čo tento príbeh naznačuje o spôsobe, akým Ježiš menil ľudí?

Ježiš sa nachádzal neďaleko miest Týrus a Sidon. Cesta do tejto oblasti musela učeníkov prekvapiť, pretože, aj keď to nebolo z Galiley ďaleko, bolo to už mimo územia Palestíny, „Svätej zeme“. Ježiš ich priviedol na územie pohanov, u ktorých by jeho priatelia neočakávali, že by tiež mohli byť predmetom milostivého záujmu Ježiša a nebeského Otca. Dom, ktorý Ježiš navštívil, mohol patriť niektorej zo židovských rodín, ktoré tam žili, pretože učeníci by asi nepristúpili na to, aby prijali pohostinstvo pohanov. Ale aj toto „bezpečné miesto“ v pohanskej krajine bolo „narušené“ príchodom ženy, o ktorej je jasne povedané, že nebola Židovka.

Kultúra danej doby a lokality nedovoľovala žene nárokovat si čokoľvek. Navyše, táto žena patrila do kultúrnej a etnickej skupiny, s ktorou Židia nechceli mať nič spoločné. To ju ešte viac znevýhodňovalo.

Ale dcéra tejto ženy bola chorá. Ona jej chcela pomôcť, preto sa nenechala odradiť. Ježiš ju najprv zdanlivo odmietol slovami: „Nie je dobré vziať chlieb deťom a hodiť ho šteňatám.“ (Mat 15,26) Zareagoval naschvál tak, ako to jeho učeníci očakávali a ako by to urobila väčšina z nich. Ale tým všetkým ich Ježiš len pripravoval na veľkú lekciu, ktorú im chcel dať.

Jeho slová mohli najprv onú ženu zraniť. Potom sa však stalo niečo pozoruhodné. Žena zareagovala. Vedela, ako to býva so psami – na rozdiel od Židov, ktorí ich nemali za domácich miláčikov. Povedala: „Áno, Pane, veď aj šteňatá sa živia omrvinkami, ktoré padajú zo stola ich pánov.“ (Mat 15,27) Jej dôvera a pokora zapôsobili nielen na Ježiša, ale aj na učeníkov. Bola to pre nich veľká škola. Pochopili v nej mnoho o veľkej Božej láske. Túto lásku Boh ponúka aj tým, ktorým by ju oni sami nikdy neponúkli. Bola to lekcia, na ktorú nemali nikdy zabudnúť.

APLIKÁCIA

■ Ako kresťania veríme, že Boh miluje všetkých ľudí a Ježiš prišiel zomrieť za každého – bez ohľadu na pôvod, sociálne postavenie či čokoľvek iné. Ako sa ti darí milovať ich? Existujú nejaké skupiny ľudí, ku ktorým necítiš žiadne sympatie, a je pre teba ťažké predstaviť si, že by si k nim mal pristupovať s rovnakou láskou a záujmom ako Ježiš? Ako sa to môže zmeniť?

BARTIMEJ – SLEPEC, KTORÝ VIDEL VIAC NEŽ INÍ

⁴⁶Prišli do Jericha. Keď Ježiš vychádzal s učeníkmi a veľkým zástupom z Jericha, sedel pri ceste slepý žobrák, Timaiov syn Bartimej. ⁴⁷Keď slepec začul, že je to Ježiš Nazaretský, začal volať: „Ježiš, Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ ⁴⁸Mnohí mu dohovárili, aby mlčal, ale on kričal ešte hlasnejšie: „Syn Dávidov, zmiluj sa nado mnou!“ ⁴⁹Ježiš sa zastavil a povedal: „Zavolajte ho!“ Nato slepca zavolali a povedali mu: „Dúfaj! Vstaň, volá ťa!“ ⁵⁰A on zhodil plášť, vyskočil a prišiel k Ježišovi. ⁵¹Ježiš sa ho spýtal: „Čo chceš, aby som ti urobil?“ Slepce mu povedal: „Rabbúni, aby som videl!“ ⁵²Tu mu Ježiš povedal: „Chod, tvoja viera ťa uzdravila!“ A hneď videl a šiel po ceste za ním. (Mar 10,46–52)

Ježiš a jeho učeníci boli na ceste do Jeruzalema. Pred nejakým časom sa Herodes veľmi zaujímal o Jána Krstiteľa; teraz sa pozornosť predstaviteľov, vrátane Herodesa, upriamila na Ježiša, ktorý bol v jeho očiach čoraz viac nežiaduci. Veď medzi Ježišových nasledovníkov patrili chudobní a bezbranní ľudia, ktorí zúfalo túžili po zmene, snáď aj po revolúcii.

Ježiš chcel dať svetu predovšetkým nádej. Teraz si však bol istý, že tí, ktorí majú v rukách moc a postavenie, urobia, čo môžu, aby mu prekázali splniť jeho poslanie. Nechceli, aby sa mu to podarilo.

Ježišovi dvanásť učeníci chceli zostať pri ňom. Zároveň však vyzerali akísi bezradní, zmätení – alebo slepí. Napríklad v Mar 8,31–33 čítame, ako ich Učiteľ vyzýva, aby videli to, čo vidieť nechceli. V mnohých dôležitých veciach boli stále duchovne slepí (pozri Mar 8,37).

Také bolo pozadie príbehu, ktorý hovorí o tom, ako sa Ježiš stretol s niekým, kto vidí.

Uvažuj o príbehu uzdravenia Bartimeja, slepého žobráka (Mar 10,46–52). Všimni si, aké veľké milosrdenstvo mu Ježiš preukázal. Zamysli sa nad tým, ako nevidiaceho človeka priviedla jeho túžba vidieť až k rozhodnutiu nasledovať Ježiša do Jeruzalema. Myslíš si, že Marek chce ukázať na protiklad medzi Bartimejom a ostatnými učeníkmi? Čo podľa teba znamená kladne reagovať na najväčšieho Učiteľa?

Bartimej chcel vidieť kučery malého dieťaťa a farbu pšenice pri žatve. Vidieť však znamená niečo viac než len fyzický zrak. Tento príbeh je aj o duchovnom videní. Je o tom, ako môžeme nadobudnúť duchovný zrak – to znamená pochopiť, o čo vlastne šlo najväčšiemu Učiteľovi. Fyzický zrak je jedna vec. Je veľmi dôležitý a Ježiš vie aj to, že každý človek v hĺbke svojho srdca túži po novom a lepšom živote.

■ **Prečítaj si text Heb 5,12–14. Čo tieto verše hovoria o pravom poznaní?**

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Cesta ku Kristovi* si prečítaj kapitolu „Skúška učeníctva“.

Ellen Whiteová hovorí (okrem iného), že keď skutočne odpovieme na výzvu najväčšieho Učiteľa, vtedy „túžime mať jeho obraz, prejavovať jeho ducha, konať jeho vôľu a vo všetkom sa mu páčiť“ (SC 58; CK 39). V Ježišovej blízkosti sa „povinnosť stáva radosťou“ (SC 59; CK 40). V Biblii si vyhľadajte text Matúš 5–7. Kázanie na vrchu je veľké zhrnutie toho, čo najväčší Učiteľ chcel, aby jeho učeníci vedeli, totiž poznať hlavné princípy kráľovstva, ktoré prišiel zriadiť.

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Ako Boh oslovil Adama, Evu a Jáкова, tak oslovuje aj nás. Reaguje na naše hlboké túžby a vyzýva nás (ako Bartimeja), aby sme prehodnotili, kto sme a kam smerujeme. V súvislosti s tým uvažujte, ako učíme biblické pravdy naše deti i seba navzájom. Aký je rozdiel medzi priemerým biblickým vyučovaním a presvedčivým učením, ktoré skutočne mení životy ľudí?
2. Je otázka, kde sa nachádzate na ceste životom, čiasto osobná, alebo by bolo užitočné diskutovať o tejto otázke s ľuďmi, ktorým dôverujete? Ako obraz cirkvi ako „Kristovho tela“ (1Kor 12,27) naznačuje, že rozhodor s ostatnými môže byť jedným zo spôsobov, ako spoznať to, čo Kristus chce, aby ste vedeli?
3. V časti na štvrtok sme sa dozvedeli, že len čo Bartimej videl – hneď ako bol zbavený fyzickej (a duchovnej) slepoty – nasledoval Ježiša na ceste do Jeruzalema. Na tejto ceste každý deň počúval jeho múdrosť. Zrejme chcel odzrkadľovať Ježišov obraz, prejavovať jeho ducha, konať jeho vôľu. Prečo má podľa teba niekto „radosť“ (ako sme čítali v knihe *Cesta ku Kristovi*), keď sa usiluje dosiahnuť vo svojom živote úroveň, akú Ježiš predstavil v Kázaní na vrchu?
4. Rozmýšľajte o poslednej otázke v časti na štvrtok. Ako sa naučiť rozlišovať medzi dobrom a zlom? Ako definujeme, čo je dobré a čo zlé? Prečo je to, čo s týmto poznaním urobíme, azda dôležitejšie, ako poznanie samotné?